

1890-09-04

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

General comment:

Brevet fortsættes den efterfølgende dag, hvor Rohde undskylder for at have misforstået Emil Hannovers stillingtagen i sagen. Se brevet fra Rohde, 5/9-1890, der må formodes at have været vedlagt nærværende brev fra 4/9, som ikke afsluttes med en hilsen eller Rohdes signatur.

Mentioned people:

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

TRANSCRIPTION

Torsdag Aften. D-4 Sept-90.

Kjære Venner! Tak for Deres Brev, der har foraarsaget mig nogen – Ærgrelse.); mest det indlagte Brudstykke. Jeg ser imidlertid af Aktstykkerne, at mine gode Venner paa Katterinebjerg til De[sic] saa mange udmærkede Egenskaber ogsaa følger en englelig Taalmodighed.

— Ja det er jo egentlig meningsløst af mig at vilde spille vor Tid med at diskutere Emnet "Wildenrath" med Dem; thi i Virkeligheden er vi naturligvis alle tre saa fuldstændig enige; kun løber det gode Hjærte af med mine Venner. Men jeg tror at de har gjort Wildenrath en meget daarlig Tjeneste ved deres Understøttelser. De siger selv, at hvad der kan sendes ham, er Draaber i Havet. Men det er en meget daarlig Sport at hælde Draaber i Havet og særlig forkastelig, naar der er muligheder for at Draaberne eller Draaben under andre Forhold virkelig kunde faa nogen Betydning.

Mit Svar er dette:

Da De har taget Initiativet til at hjælpe

[2]

W. og selv i Gjærningen har hjulpen ham og endelig staar ham meget nærmere end jeg, finder jeg det naturligt, at De har Afgjørelsen i Deres Haand, og bestemmer, om Pengene skal sendes ned til ham. Spørger De imidlertid om min Mening eller beder De mig om at afgive min Stemme, da er den et ubetinget Nej, og jeg kan føje til, at jeg ærgrer mig over, at der blev sendt ham en Del af Pengene ned — thi dette var ikke Meningen med Arrangementet.

Meningen var at han skulde hjem 1) fordi han kunde blive en bedre Kunstner herhjemme 2) Fordi det nu er Luxus at bo i Udlandet, hvor "billigt" man saa end lever.

Men saalænge han faar Penge sendt ned[,] kommer

han ikke hjem; thi han vil[dobbel understreget]_ ikke_ hjem.

De Summer W. forlanger er jo ligefrem latterlige, herhjemme i Danmark regner Kunstnere[,] Videnskabsmænd og Forfattere det for en smuk Understøttelse at faa lige saa mange Hundreder som han forlanger Tusinder. Efter hvad jeg fra forskjellig Side har hørt,

[3]

har Manden siden han er bleven gift brugt en saadan Kapital, at han, hvis han havde levet som dansk Kunstner, kunde have levet af Renterne.

Slott-Møllers har nu levet flere Maaneder for 40 Kr pr Styk, og der er mange danske Malere, der lever paa Landet største Delen af Aaret endnu billigere. Var han kommen hjem for et Par Aar siden, kunde han samtidig med et hyggeligt Ophold i en hjemlig Egn med adskillige Rejser til Hovedstaden o.s.v. have haft den Kapital i Behold; vi siger kunde have haft.

Hans Brev gjør, som De jo ogsaa bemærker, er meget barnagtigt Indtryk.

Jeg kunde tænke mig, at en Mand, der skulde bruge 5000 Kroner, kunde gjøre et fortvivlet Skridt; jeg kan ogsaa tænke mig, at en Mand, der skulde bruge 500 Kr, kunde gjøre det[.]

Men hvis en Mand skal bruge 5000 Tusind (eller helst 7-8000) gjør et fortvivlet Skridt, fordi han ikke kan faa 500 (hundrede), saa maa han være gal.

[4]

Det sandsynligste er jo, at Værten i Holland beslaglægger Postanvisningen med de 500, og saa er han jo lige vidt.

Men hvorfor Manden foretrækker, at lade sin Kone sidde paa Kontor i Marseille og selv være Skopudser (?) fremfor at tage den Billet til Kjøbenhavn, som bliver ham tilbudt, det forstaar jeg ikke. Herregud vi er jo nok Smaafolk og Fattigfolk herhjemme, men endnu har jeg dog ikke set nogle af W's ligestillede som Skopudsere. De lever

dog som Malere, hvordan de nu end bærer sig
ad dermed.

Men som sagt jeg forstaar ikke, at De mere vil
have noget med W.s Pengeaffærer at gjøre
thi de er jo haabløse — som De selv stadig
siger — og det er jo hans egen Skyld, som De
ogsaa selv siger.

De 500 Kroner der staar i Sparekassen er jo
W's; men det forekommer mig, at jo før der
kommer et Krach desto bedre. Det kunde maa-
ske forandre hans Opfattelse af, hvad en
Mand uden Formue kan tillade sig.

Eller tror De maaske paa Succes'en i Paris, selv
om han fik nogle af sine Billeder udstillede?

Torsdag Aften. 2-4 Sept-90.

Kjære Venner! Tak for Dem Brev, der har forseglet
mig nogen — Orgele. Vi maa dog indtage
Dindtyske. Jeg er imidlertid af Altskyerne,
at min gode Venner paa Kallorieligang til De
og mange ismækkede Egenskaber og en fjerde i
englelig Talemåder.

— Ja det er jo egentlig meningsløst af
mig at ville spille en Tid for at dække
for Emner "Widmætt" med Dem; thi
Videnskaben er i naturens alle tre sønfuld-
stand, enig; kun lidt de gode Stjerner af
med min Venner. Men jeg tror at den
har gjort Widmætt en meget drøgt Tjeneste
og dens Understøttelse. De siger alle, at
hvis de kan sende ham en Dræbe i Ha-
nd. Men det er en meget drøgt Tjeneste
at hælde Dræbe; Hænder og sødlig forka-
stet, naar de er en Måske for et Dræ-
ke eller Dræben i den anden Tjeneste
indtil den er for nogen Belysning.

Min Venner & dette:

Da De har taget Initiativ til at hjælpe

W. g selv; Glemningen har hjulpen ham g endelig
staa ham meget nærmere end jeg, finder jeg det
naturligt, at De har afgjort den; den Haand,
g bestemmer, om Pengene skal sendes ned til
Hjem. Spørg De imidlertid om min Mening
eller beder De mig om at afgive min Stemme,
da er den et ubetinget Nej, g jeg kan sige
det, at jeg dog har mig selv, at De blot sendt ham
en Del af Pengene ned — thi dette var ikke
Meninger med Arrangementet.

Meninger var at han skulde hjem 1) fordi han
skulde blive en bedre Kunstner herhjemme

2) Fordi der var et Løst at være i Ulandet,
hvor "billed" man var end. leve.

Men endelig, han var Pengene sendt ned kommer
han ikke hjem; thi han vil ikke hjem.

De Summe W. forlanger er jo ligesom latter-
lig; herhjemme i Danmark regner Kunstnerne
Videnskabsmænd g Forfattere det for en smuk
Undersøttelse at få lige som mange Hæn-
delser som den forlange Tusinder.

Uden tvivl er jeg for forskellig. Det har hørt,

has Manden siden han er bleven gift truffet en stor
den Kapital, at han, hvis han havde levet
som Sansk Kunstner, kunde han levet af Renten

Reff-Møller, har nu levet flere Maanedes
for 40 Kr. pr. Styk, og der er mange Danske
Maler, der leve paa Landets største Delen af
Aaret uden betydelig. Nu kan kommen hjem
for et Par Aar siden, kunde han samvoly med
et kgl. Opholds i en kgl. Ejendom med ad-
skillige Reger til Hovedstaden o. s. v. kan have
den Kapital i Debet; ^{sig} i kind kan have

Hans Dine gjer, om du is ogsaa kunde
have, at meget betydelig Indtægt

Jeg kunde tænke mig, at en Mand, der skulde
bringe 5000 Krone, kunde gjer et fastholdt
Stad; i den yderste tænke mig, at en Mand,
der skulde bringe 500 Kr., kunde gjer det

Men hvis en Mand skal bringe 5000
Tusind (eller helst 7-8000) gjer et fastholdt
det Stad, fordi han ikke kan for 500
(hundred), saa kan han være gal

Det sandguleste er jo, at Væren i Hølandet ligger -
sætte Postmandsingen mere de 500, og den er han jo
fjæll.

Men kongen Manden fortæller, at end sin Kom
i det nye Kontor i Marneth og alle sine Skæpud-
er (?) frem for at tage den Bille til Hølandet,
som blev ham tilbød, det fortæller in ikke.

Hverjæt vi er jo nok Smæpølle og Fættjølke
herjømme, men endm har in og ikke end eng
af W's legatid som Skæpudde. De lever
og som Males, hvordan de in end lever og
at domer.

Men om det in fortæller ikke, at de men vil
han noget mere W's Pengeappere at gøre
thi de er jo urolige - som de alle stadig
siger - og de er jo hans egen Penge, som de
gjør alle ijer.

De 500 Kommer der staa i Spækkassen er jo
W's; men det fortæller mig, at jo får de
Kommer et Krænk desto bedre. Det kan de men
der fortæller hans Opfattelse af, hvad en
Maler uden Forme kan lide sig.

Eller for de måske for Puccin'en; Puccin, selv
om han jo ikke er som Billeve i stedet?